

Nyílt nap a KSH-ban Drága kenyér, drága hús

A tegnapi nap száma az 1,8 százalék volt, ennyivel emelkedett a fogyasztói ár augusztusban. Az elmúlt 5 hónap rendre egy százalék alatti árin dexeihez képest ez a szám meglehetősen magas, az utolsó 12 hónap összevont áremelke dése azonban nem tér el a vá rakozásoktól, hiszen 22,3 szá zalak. Miután a KSH-ban min den hónappal „okosabbak”, úgy jósolják, az idei áremelke dés valahol 22–23 százalék kö zött lesz.

A tavaly augusztusi 0,8 szá zaléknál pontosan 1 százalékkal magasabb idei havi árindexben elsősorban az áfa-emelés a „ludas”. A kulcs 6-ról 10 százalékra emelkedett, ami

Augusztusi árindex: 1,8 százalék

Praktikusan, az augusztusi árindex nyilvánosságra hozatalával kapcsolta össze első nyílt napját a KSH. Előszőr Soós Lőrinc tájékoztatási osztályvezető, majd Vukovits György elnök köszöntötte a sajtó képviselőit, akiket ezúttal megerősített stábbal várt a hivatal. Hét asztalnál ültek a különböző szakterület specialistái, s választottak az újságírók által feltett kérdésekre.

nagyrészt az élelmiszerek, a háztartási energiahordozók és egyes szolgáltatások árait érintette. Az árindexben mérhető hatás azonban sokkal kisebb volt, mint a januári hasonló intézkedés után, s ennek egyik oka az, hogy a kereskedők nem

csak a reklámban vállalták át a megnövekedett áfát a vásárlóktól.

Az átlagosnál sokkal nagyobb mértékben nőttek az árak a sertéshúsnál és a cukornál, mégpedig több mint 10 százalékkal egyetlen hónap

alatt. Nincs még benne az augusztusi 1,8 százalékban a csak később számlázott elektromos áram, sem a dohányárak hónap utolsó napjaiban megjelent magasabb ára. Az elmúlt 12 hónap átlagos, 22,3 százalékos áremelkedésen belül a kenyér 44, a tejtermék 39 százalékkal drágább, mint tavaly augusztusban, kisebb viszont az élevezeti cikkek 11,4, illetve az üzemanyag 12,2 százalékos éves áremelkedése.

Tovább emelkedett a létminimum, a két felnőttről és két 15 éven aluli gyermekből álló városi családnak. 1993. augusztusában 44 ezer 900 forint kellett a megélhetéshez. Az áremelkedésekkel összhangban ennél a családtípusnál a létminimumérték növekedése 800 – egy személyre vetítve 200 – forint.

Kovács András

Az Elszegényedésellenes Nemzeti Mozgalom elnöke, Gulyás József a minap alaposan megjárta a vámosokkal.

Ausztriából jött volna haza, ahol különböző szervezetek, segítőkész emberek segélyadományokkal látták el, a lomtalanításkor kiselejtezt háztartási felszereléseket, bútorokat, ruhákat raktak be kocsiába és utánfutójába. Gulyásék szervezete ugyanis vám- és adómentességet élvez, mert a külföldről behozott holmikat nem pénzért adják, hanem szétosztják a rászorulóknak között. Nos, alaposan felpakolva, az autó bedöcögött a Kőszegnél található határállomásra. Gulyás és társa mitsem sejtett, hisz egy héttel korábban, ugyancsak felmálházva, már megjárták ugyanezt az utat, és semmi zűr

Fertőzésveszélyesek az Ausztriából hozott ruhák?

Gulyás esete a vámosokkal

nem volt. Nem így most. A magyar vámos nem akarta beengedni a ruhaszállítmányt, azt ugyanis előzőleg meg kell vizsgálnia a tisztiorvosi szolgálatnak, mert fennáll a fertőzés veszélye. Gulyás megkérdezte a buzgó vámost, járt-e már Ausztriában, és tudja-e, hogy ott a Vöröskereszt meg a többi humanitárius szervezet milyen patyolattisztán, vállfára akasztva, összehajtogatva továbbítja az összegyűjtött ruhát. A vámos nem tudta, de hajthatatlan maradt, és szigorúan elküldte az utasokat, próbálkozzanak egy másik határátkelőnél. Gu-

lyásék zsörtölődve megindultak Bucus felé. Osztrák oldalon vagy 50 kilométeres kerülő után meg is érkeztek. De időközben már dolgoztak a telefonok. Az ottani vámosok is tudtak rólu, a szöveg ugyanaz volt. Ha a tisztiorvos bevizsgálja a ruhákat és kiadja az igazolást, mehetnek. Viszont se itt, se a másik átkelőhelyen egy fia orvos nem volt. Gulyásék bátorkodtak elkérni a vámosok azonosítószámát, minekutána ezek lefénymásolták a renitenskedők útlevelét. Maradt még egy határátkelőhely, a sopronkőhidai. Jó 200 kilomé-

teres vargabetű után ott simán átjutottak. Nem kellett se orvos, se vizsgálat. Még udvariasan szerencsés utat is kívántak az elgyötört utasoknak.

Gulyás most nem hagyja ennyiben a dolgot, felmegy Budapestre, és megérdeklőd a Vám- és Pénzügyőrségen, létezik-e ilyen tiltó jogszabály. Amennyiben igen, miért nem alkalmazzák következetesen. Ha pedig nincs, akkor ha a vámosok, és tegyük hozzá, a bürokrácia segíteni nem tud, legalább ne akadékoskodjon.

T. T.

Belvárosi káosz Autós tekergő

(Folytatás az 1. oldalról.)

A gázvezeték építés ezen a részen kezdődik újabb ciklusként, felborítva a gépjárműközlekedés rendjét. Mivel a Széchenyi tér irányából az Újszegedre igyekvő járművek a lezárás miatt nem folytathatták útjukat a Stefánia irányába, a Nagyposta felé voltak kénytelenek haladni. Ha igazából haladhattak volna. Délután háromnegyed három tájban, még nem is a teljes forgalmi csúcspontban, a kocsisor vége a Korzó mozi közelében tartott. Nem jártak jobban a Stefánia felől a Széchenyi tér irányába törekvő járművezetők sem: röpke dialútjuk kanyart vett a Deák Ferenc utcán az Arany János utca felé. A Belvárosi káosz tegnap a látottak alapján minden eddigit meghaladott.

A keserves tekergőnek csak

a szóban forgó Vörösmarty utcai szakasz gázvezeték cseréjének befejeztével lesz vége. A polgármesteri hivatal műszaki irodájának vezetője, Nagypál Miklós azt a tájékoztatást adta, hogy e szakasz lezárására szeptember 30-ig adtak végső határidőt. Mint megtudtuk, a soron következő munka a Széchenyi tér északi oldalán, az Anna-kút irányába folytatódik, s azt október 13-ig kell a gázrekonstrukciót végzőknek befejezni. A forgalmat ez idő alatt ráengedik a villamos sínekre. A mostani információkat követően, a műszaki irodavezető ígérete szerint minden lényegesebb útlezárásról, forgalmi elterelésről figyelemfelhívó hírt kapunk, s azt továbbítjuk olvasóinknak.

Becsei

Gyilkossztori

Két és fél év után rendőrkézre került a tiszayavasvári gyilkosság néven annak idején közismertté vált bűnügy gyanúsítottja, Deák József 36 éves, rokkantnyugdíjas, aki – beismerő vallomása szerint – 1991. február 26-án megölte 33 éves feleségét. Deák Józsefné azon a tél végi estén munkába indult a helyi Alkaloida Vegyészeti Gyárba, ahová már nem érkezhetett meg, mert az üzem közelében valaki meggyilkolta. A nagy erővel indult nyomozást nehezítette, hogy rendkívül kevés értékelhető információ juthatott csak a rendőrség birtokába. Rablógyilkosságra és szexuális indítékú emberölésre egyaránt gyanakodhattak a

bűnüldözők, mivel az áldozat értékeit a tettes elvitte, illetve testét részben lemeztelenítette. Három és fél hónap múlva elfogtak egy gyanúsítottat, aki mint később kiderült, elmebetegsége miatt vállalta magára a szörnyű tettet.

Az akkor tévútra került nyomozás tovább folytatódott, de nem hozott eredményt, így eljárásjogilag az ügyet befejezté kellett nyilvánítani. A rendőrök azonban természetesen ennek ellenére sem álltak le a kitartó adatgyűjtéssel, s két hónappal ezelőtt egy érdekes momentum révén – amit a további sikeres vizsgálat érdekében egyelőre nem hozhatnak nyilvánosságra – eljutottak a férjig. A gyanúba keveredett férj végül most beismerő vallomást tett.

A márciusban létrehozott Pénztárgép és Taxióra Bizottság eddig 4 adattárolás taxióra: a Printax, a Rase, az Ecometer és a Halle minősítését javasolta a műszerek forgalmazását jóváhagyó APEH elnökének. Az órák közül a Multitax cég Rase nevű órája két vállalkozó adatait is képes tárolni. Így lehetőség nyílik arra, hogy egy járművel ketten folytathassanak személyszállítót, vállalkozói tevékenységet. A taxiórák közül a Halle típusú, az azonos nevű osztrák cég terméke a többi magyar gyártmány. A műszerek 8 különböző tarifát „ismernek” – például éjszakai, nappali, hegymenet – amire várhatóan csupán a későbbiekben lesz

A Csongrád Megyei Agrárkamara többek között ezért látta szükségesnek, hogy a Szolnoki Bányakapitányság, a Bányászati Hivatal, az Ativizig és a Szegvári Primör Profit Kft. bevonásával tanácskozást szervezzon. Igen sok érdeklődő megjelent tegnap a szegvári kertészetben, hogy a bejelentési és fizetési kötelezettségeiről első kézből kapjon információt.

Bagi Ádám, az Agrárkamara ügyvezetője történeti felsorolását a vízkészlet használati díj '92-es bevezetésénél kezdte, mellyel szerinte tovább gyarapodott a mezőgazdaságra kivetett adók skálája. Az öntözővízhez képest a termálvizet felhasználók még egy 7,5-szeres szorzószámot is bekalkulálhattak a költségeik növekedésébe. Ezek a terhek olykor csak könnyörgő levelekkel mérsélkelhetők. A hatóságok a végleges eltörlés, vagy jelentős mérséklés elleni érvként hangoztatják, hogy e díj vagy járulék az elrabolt, s nehezen pótolható természeti kincsek ellenértéke.

Simon Norbert bányakapitánytól megtudhattuk, hogy ők a délalföldi régió négy megyéjének elsőfokú termálvizes szakhatósága, mivel a bányatörvény szerint a termálvíz

Taxióra

szükség, hiszen jelenleg a taxisok még egyféle tarifát használnak.

A taxiórát még ebben az évben üzembe kell helyezniük a személyszállítóknak, hisze 1994-től enélkül nem folytathatják tevékenységüket. Az üzembehelyezés időpontjától függően a vételárból akár 30 ezer forintos – az olcsóbb taxiórával megegyező – kedvezményt is kaphatnak. A drágább órák árának fennmaradó részét pedig költségként számolhatják el a vállalkozók.

Kertészből bányavállalkozók

Manapság egy kertésznek nem elég a legszebb paprikával, uborkával vagy netén gerberával megjelenni a piacon. A korábban egész „irodai csoportokat” munkával ellátó ügyek egy-két polihisztor ügyvezető feladatává rakodnak össze. Nem csoda, ha tegnapig egyikük-másikuk azt sem tudta, hogy ők kertész léttükre bányavállalkozók.

hasznosítás bányászatnak minősül. A másodfok a Bányászati Hivatal, melynek képviselője mellékesen megjegyezte, hogy épp most zárult le a bejelentési határidő. Eszerint a kitermelési jogot minden-

Vályogtőke

A nyolcszáznál alig több lelket számláló kis falu új iskoláját vályogból építette. Szalmával kevert, taposott, téglalap formában napon keményre szárított sárból készítették a leendő tudomány falait Dócon – ősi tudománnyal. Természetadta holt tőkét (agyagos földet, szalmát) „aktivizáltak”, fordítottak kétkézi munka, no meg az ősrégi ösztön – a „bizom a magam erejében” – tőkésíthetőségével. Mondhatnánk úgy is, vagyont teremtetek a semmiből.

Januárban, amikor e lap hasábjain először írtam a szándékukról, s arról, eljön a régi építőanyagok reneszánsza, újra használni fogunk vályogot, sárléceket, sokan ugrottak nekem – „nehogy a visszafejlődést akarjuk már” alapon. Mondtam, mondom; nem visszafejlődés – inkább visszaközelítés a természetes életmódhoz. (Itt most hadd ne magyarázzam el, hogy a vályogépület nyáron mint tartja a hűvöset, télen meg a meleget; hogy nincsenek a vasbetonhoz hasonló káros kisugárzásai; hogy nem porlad, mint a „gázbeton”...) Józán mérlegelése annak, hogy azzal éljünk, amink van; azt fordítsuk a javunkra – ne a bankok, a „megváltó” külföldi tőkékből szerezhető (?) hiteleket lessük.

Az idő igazolnia látszik bizodalمامat, hogy ébred ez a józan magyar ész, és egyre jobban kezdünk meglévő saját erőnkhez, természetadta anyagainkhoz nyúlani.

Hogy azok a dóci vályogtéglák a panellel is képesek versenyre kelni, az jelképesen is bizonyítottatott: az az építési szakember „fővállalkozta” az iskolaépítést, aki korábban Szegeden és környékén „panelfeilelős” volt. – Az igazi (azért persze jelképes) más bizonyítékok egyre szaporodnak: épülnek sorra a vályogházak. A televízió is rájuk csodálkozott a minap, s megmutatta, mint készülnek új otthonok „sárfallal”. – Az újdonság számomra a riportban nem is a módszer volt, hanem az, hogy vele 7500 forint/négyzetméteres áron lehet hajlékhoz jutni. – Palatetős, összkomfortos családi házhoz nem kell többmillió kiadást, hitelt vállalni: a két-háromszobás, földszintes épület megteremthető 6-700 ezer forintból, a kisebbre már 400 ezer is elég. Ha hozzáadjuk a saját munkát; a család erejét; a kalákában, egymást segítve építkezés készpénzt kiváltó tőkéjét.

Leírom – ha megint „visszastrással” vádolnak is meg érte–: legyen mielőbb újraéléde a kalákának is.

Szabó Magdolna

Megtaláltuk Barna Lajost! A pretóriai nagykövetségen jelentkezett

(Folytatás az 1. oldalról.)

Az egykori válogatott futballista, Kutasi László elzárkózott a nyilatkozat elől. Anynyit árult csak el, hogy üzleti kapcsolatban soha nem állt a „nagy szponzorral”.

Írány a Kisbojtár! Az új főnök, Fekete Nagy András készségesen válaszolt.

– Augusztus elsejétől bérelem az éttermet az izsáki szövetkezetből. Engem senki nem keresett meg semmiféle garanciaállalás ügyében. Egyébként is illet csak a családomért vállalnék, senki másért nem!

Mit tud Barna Lajosról?

– Semmit! Leltárilag mindet átvettem, itt csupán két pénztárgép maradt, ami az övé.

A pincérek közbeszóltak, akad még valami a Kisbojtárban, amit Barna maga után hagyott: a rengeteg adósság, amivel nekik tartozik!

Megtaláltuk hát Barna Lajost! Dél-Afrikában van. Legálabbis augusztus közepén ott volt. Szeretnénk közelebbit és frissebbet is tudni róla, miként távozása miéttéről is. A Barna-ügy hamarosan folytatódik lapunkban!

V. Fekete Sándor

T. Sz. I.